

MESTNO
GLEDALIŠČE
PTUJ

HEINRICH VON KLEIST

Michael Kohlhaas

(IGRA O KORUPCIJI)

Mestno gledališče Ptuj

Sezona 2013/2014

Heinrich von Kleist

Michael Kohlhaas

Avtor dramatizacije
Prevajalec
Režiser, oblikovalec prostora
in luči
Kostumografinja
Avtorja glasbe
Videoart/animacija
Oblikovalec mask
Lektor

Nikola Zavišič
Peter Srpčič

Nikola Zavišič
Mateja Benedetti
Sonja Lončar, Andrija Pavlović
Marko Obrenović, Darko Subotin
Boris Sekulić
Simon Šerbinek

Igrajo

Vloge

Nenad Nešo Tokalić

Michael Kohlhaas, trgovec s konji

Jure Ivanušič

Herse, Kohlhaasov hlapec
Vitez, gost na gradu Tronkenburg
von Gessau, mestni glavar Brandenburga
Notar, Kohlhaasov sosed
Martin Luther, nemški teolog in menih
Knez dvora v Dresdnu
Konjederec iz Döbbelna

Vesna Vončina

Lizbetha, Kohlhaasova žena

Jernej Čampelj

Wenzel von Tronka, gospodar Tronkenburga
Sternbald, hlapec, poveljnik Kohlhaasove vojske
Tajnik glavarja von Gessaua
Wrede, grof, veliki kancler sodnega stola
Johann Nagelschmidt, nekdanji Kohlhaasov vojak

Oskar Kranjc

Upravnik dvorca na Tronkenburgu
Duhovnik luteranske vere
Sigismund von Tronka, opat v Erlabrunnu
Jenkens, mestni veljak v Wittenbergu
Kunz von Tronka, knežji komornik
von Wenk, baron

Simon Šerbinek

Stražar na Tronkenburgu
Vitez, gost na gradu Tronkenburg
Advokat, Kohlhaasov znanec v Dresdnu
Otto, mestni veljak v Wittenbergu
Cristiern von Meissen, princ, državni vojskovodja
Hinz von Tronka, dvorni točaj

Vodja predstave in lučni mojster
Garderoberka
Tonski mojster
Odrski mojster

Simon Puhar
Irena Meško
Danijel Vogrinec
Andrej Cizerl Kodrič

Kostume in rekvizite so izdelali
Čevljarstvo Vodeb, čevje
Marjana Zajc, pokrivala
Irena Tomažin in Dušan Rabuza, šivanje kostumov
Boris Sekulič in Boštjan Polanec, kiparska dela

Za sodelovanje se zahvaljujemo Pokrajinskemu muzeju Ptuj.

Heinrich von Kleist

Heinrich von Kleist (1777-1811)

Heinrich von Kleist je živel v času tako imenovanih revolucijskih in napoleonskih vojn. Bil je otrok iz vojaške družine, sin poveljnika bataljona v pruskem mestecu Frankfurt na Odri. Vse življenje je doživel eno vojno za drugo. Njegova prva bitka je bila pri Mainzu, ko je komaj štirinajstleten kot praporščak gardnega polka v Potsdamu korakal zatret Jakobinsko republiko.

Vendar se Kleist ni brezkompromisno identificiral z vojaškim stanom in je takšno stališče brez zadržkov uveljavljal v svoji literaturi, in sicer z mislijo, da je vojaški stan in vojne vsepovsod predvsem neizogibna realnost; to je vesoljno stanje sveta. Po bitki pri Mainzu je takole pisal v enem od pisem svoji sestri Ulriki: *»Naj nam Bog prinese mir, da bomo lahko z bolj človekoljubnimi deli plačali za čas, ko zdaj tukaj tako nemoralno ubijamo!«* Iz tega razloga se je nato pri enaindvajsetih letih, čeprav je že imel čin poročnika, odločil, da mu vojska preveč bremeni duha in zaprosil kralja Friedricha Wilhelma III., vrhovnega poveljnika, da ga razreši vojaške dolžnosti. Kralj mu je prošnjo ugodil, toda od takrat naprej je Kleist ostajal v denarnih in eksistencialnih težavah. To ga je spremljalo do konca njegovega kratkega življenja.

Kleist je imel še to smolo, da je bil osumljen vohunstva z dveh strani sovražnih držav, tako francoskih kot pruskih. Namreč, ne glede na to, da je bil ujet pri Francozih ter nekaj časa preživel v taborišču in da je pozival v dveh svojih dramah (*Hermannova bitka in Princ Homburški*) na upor proti francoskemu diktatorju Napoleonu, se je na svojih potovanjih v mladostni neumnosti in zagnanosti vpisal v Napoleonovo armado, ki se je pripravljala na invazijo v Anglijo. Lahko bi ga obsodili kot veleizdajalca in to svojo ne preveč umno domislico je skušal vsa naslednja leta rešiti preko svojih zvez. Njegov komentar je bil: *»Stanoviten sem le v svoji nestanovitnosti.«*

Po odhodu iz vojaške službe se je najprej vpisal na univerzo v rodnem Frankfurtu na Odri, kjer je študiral filozofijo, fiziko, matematiko in državoznanstvo. Po enem letu pa je študij opustil in začel svoja značilna potovanja ali beganja po Evropi, ko se je ustalil šele dve leti pred strašno smrtjo. Kleist se je pričel na svojih potovanjih, ki so bila za tisti čas kar v nenavadno velikih razdaljah, prebijati kot literat. Pri tem mu je bil najprej razsodnik njegov sodobnik Goethe, ki pa mu ni bil preveč naklonjen, zato se je zatekel k Christophu Martinu Wielandu, ki je veljal za »nemškega Voltaira«. Kljub temu da ni bil povsem neznan, mu je bilo težko priti do sredstev, da bi se lahko preživljal. Iz tega razloga je poskušal ustanoviti založbo in literarno revijo (*Phöbus*), ki pa so jo zaradi netolerantnosti konkurence ostali založniki uničili. Skušal se je zaposliti kot uradnik v pruski državni upravi, a mu je to preveč bremenilo duha in nikdar ni dolgo zdržal. Kolikor je lahko, mu je pomagala sestra in priženjena sestrična Marie von Kleist, ki mu je priskrbela majhno štipendijo, saj je imela položaj na dvoru pruske kraljice Luize.

Čeprav je bil že zaročen, se je nekoliko kasneje zblížal s Henriette Vogel, soprogo glavnega knjigovodje v berlinski deželni blagajni, ki je imela raka na »spodnjem delu telesa«. Skupaj z njo je pričel pisati poslovilna pisma in sanjati o skupnem samomoru. V ta namen sta se 20. novembra 1811 odpeljala iz Berlina do jezera Kleiner Wannsee, in v tamkajšnji gostilni najela dve sobi. S Henrietto sta pred večerjo napravila kratek sprehod, pozno v noč pisala poslovilna pisma, se radostno pogovarjala in smejala. Kleist je še zadnjič pisal svoji sestri: *»Zjutraj in zvečer pokleknem, kar nisem nikdar počel, in molim; zdaj se lahko zahvalim Bogu za svoje življenje, najmučnejše, ki ga je kdaj kdo živel, ker me bo poplačal za najčudovitejšo smrt, polno užitka ...«* Naslednji dan sta zgodaj vstala, odposlala vsa pisma, odklonila kosilo, si postavila mizo na bližnjem griču, dva stola, pila kavo in rum. Potem je počil strel, nato še eden.

Po Kleistovi smrti se je njegove literarne zapuščine lotil Ludwig Tieck, ki je v mladosti pripadal zgodnjeromantičnemu literarnemu krogu v Jeni, prevajalec Shakespeara, dramatik, dramaturg, urednik in pesnik. Literarna veda se je od Tiecka pa vse do danes dobro zavedala, da se Kleistove drame demonstrativno obračajo stran od nemške klasike. George Steiner takole pravi: *»Skupaj z Lenzem, Büchnerjem in Hölderlinom sodi Kleist v tisto družino vročičnih genijev, ki jih je nemška književnost po Goetheju in Schillerju rodila kot požar po velikem poldnevu. Ti možje so umrli mladi, v norosti ali od svoje lastne roke. V njihovi umetnosti najdemo skrajno raztezanje, kot da so v sredstvih jezika in pesniške forme, ki sta jim jih zapustila Goethe in Schiller, iskali prelomno točko. Njihov talent je dozorel z neverjetno hitrostjo [...] a to je bila zrelost brez izpolnitve.«*

Vir: (Simon Šerbinek povzel po spremni besedi Lada Kralja k izdaji Heinrich von Kleist: Katica iz Heilbronna Princ Homburški, Celjska Mohorjeva družba, 2007)

Foto Jaka Babnik

Nikola Zavišić

režiser, avtor dramatizacije, oblikovalec prostora in luči

Gledališki režiser, dramaturg, pisec in oblikovalec luči se je rodil leta 1975 v Beli Cerkvi (Južni Banat, Srbija).

Diplomiral je na Gledališki akademiji DAMU v Pragi leta 2003, in sicer na Katedri za režijo alternativnega in lutkovnega gledališča.

Doslej je režiral v Srbiji, Hrvaški, Sloveniji, Črni gori, na Češkem in Nizozemskem. Njegove predstave so bile uprizarjane na festivalih po vsej Evropi.

Nikola Zavišić je dobitnik mnogih nagrad na različnih festivalih tako v svoji državi kot tudi v tujini (Kotorski festival gledališča za otroke, Lutkarska srečanja Novi Sad, Lutkarska srečanja Niš, Festival profesionalnih gledališč Vojvodine, festival Zlati lev v Umagu na Hrvaškem, TIBA festival v Beogradu, ASSITEJ – srečanje profesionalnih gledališč na Hrvaškem v Čakovcu, Festival antične drame STOBI v Makedoniji itd.).

Režiser Nikola Zavišić med drugim posebej rad eksperimentira v oblikovanju luči in se ukvarja z različnimi viri svetlobe. Prav tako je že več let tudi vodja gledališča senc v okviru neformalne umetniške skupine „Radio.Nica“. Kot gledališki režiser in pisec je hkrati zelo naklonjen razvoju otroškega gledališča in gledališča za mlade. Sam pravi, da ima poleg svojih režij za odrasle tudi veliko spoštovanja in ljubezni do lutkarskega gledališča.

Naj le omenimo, da smo eno njegovih predstav na Ptujju že lahko videli v okviru 7. Slovenskega festivala komornih gledališč SKUP2012, in sicer Jaz vas ljubim avtorja Antona Pavloviča Čehova v produkciji Slovenskega ljudskega gledališče Celje.

Nenad Nešo Tokalić

igralec

Nenad Nešo je na ta naš lepi svet pogledal 18. 3. 1973. Že takrat je imel nekaj odrskih silnic v sebi, kajti mama bi morala premierno odigrati Ofelijo, a »žal« ni uspela, ker je morala roditi Nenada. Tako se je začela njegova pot. V ranem otroštvu in mladosti se je ukvarjal z mnogimi stvarmi. Med športnimi panogami je treniral atletiko, bil je smučar, a hodil je tudi v glasbeno šolo, kjer se je učil igranja na kitaro. Kmalu pa je odkril gledališko šolo pod vodstvom Branke Bezeljak. V srednji šoli je gledališče prevladalo in kasneje odločilo njegovo življenjsko pot. Leta 1996 je končal študij na AGRFT, kar je sovpadalo z ustanovitvijo profesionalnega gledališča na Ptuju, pri katerem je bil tudi sam ustanovni član. Ideja o profesionalnem gledališču na Ptuju se je rodila že, ko so od leta 1992 z gledališko skupino Zato. snovali in kovali svoje sanje v realnost. Leta 1996 se je Nenad Nešo Tokalić zaposlil v Drami SNG Maribor in bil njen član do leta 2007. Med tem obdobjem je bil član Gledališča Koper in tam delal kot zaposleni igralec prvo leto koprskega profesionalnega udejstvovanja. Trenutno pravi, da je igralec na trgu in svobodi, kjer poskuša najti nove izzive. Do zdaj ima za seboj več kot 50 premier v različnih teatrah in produkcijah. Snemal je tudi popularno serijo Čista desetka, nekaj študentskih filmov (uradno le en film) in imel preko 50 koncertov s svojo glasbeno skupino Popperkeg po vsej Sloveniji. Njegove sanje in želje ostajajo enake in jim je popolnoma predan: delati, ustvarjati, sanjati, živeti polno ter imeti iskren izraz v ustvarjanju svojih vlog in svojega življenja. Dobil je nagrado za glavno moško vlogo, in sicer satir za vlogo direktorja gledališča v predstavi Drame SNG Maribor Ti nori tenorji v režiji Jaša Jamnika.

Jure Ivanušič

igralec

Diplomiral je iz smeri dramska igra na AGRFT v Ljubljani 2001, študiral pa je tudi za klasičnega pianista na Hochschule für Musik und darstellende Kunst v Grazu. Bil je član ansambla SLG Celje (1995/96), od 1996 do 2003 pa v SNG Maribor, kjer je kreiral različne karakterne vloge in prejel Borštnikovo nagrado, nagrado ZDUS-a in bil Naj kulturnik mesta Maribor. *Zadet Kabaret*, ki ga je napisal s Petrom Žigerjem, ga režiral ter zanj prispeval tudi glasbo, je bil po oceni strokovne kritike najboljša predstava v SNG Maribor 1997/98. Režiral je uspešnico *Jutri začnem Dese Muck*, s katero je napisal tudi komični triler *Božični večer*, ki je doživel premiero v Gledališču Koper 2008. Redno sodeluje tudi s hrvaškim gledališčem Ulysses na Brionih.

Igral je v več slovenskih nadaljevankah in filmih ter ustvaril glavni vlogi v celovečercih *Prehod*, ki je prejel nagrado publike na Portoroškem filmskem festivalu 2008 ter v zadnjem Slakovem filmu *Kakor v nebesih, tako na zemlji* 2007. Njegov scenarij za celovečerec *Stekle lisice* je odkupila RTV Slovenija. V sodelovanju s koscenaristom Markom Vezoviškom je nastala predstava *Od tišine do glasbe*, ki je imela že več kot 300 ponovitev in za katero je prejel nagrado za najboljšo moško vlogo v Zagrebu. Skupaj sta tudi ustvarila scenarij za glasbeni film *Lepo je biti Mozart*, v katerem je odigral deset vlog in prejel *Vikendov gong ustvarjalnosti*. Napisal je scensko glasbo za predstavo *Črne maske* ob otvoritvi Primorskega festivala 2000. Kot koncertni pianist je izvajal Liszta, Chopina in Mozartove klavirske koncerte z orkestrom Mariborske filharmonije. Z Vanesso Redgrave je nastopil na UNICEF koncertih v Londonu, Syracusi in Varšavi. Od leta 1992 koncertira z Radetom Šerbedžijo po Evropi in svetu. Je večkratni nagrajenec Festivala šansona in Slovenske popevke ter dobitnik Ježkove nagrade. Izdal je album avtorskih šansonov "Ob desetih zvečer" ter "Srce v kovčku" z avtorskimi prevodi Jacquesa Brela.

Vesna Vončina

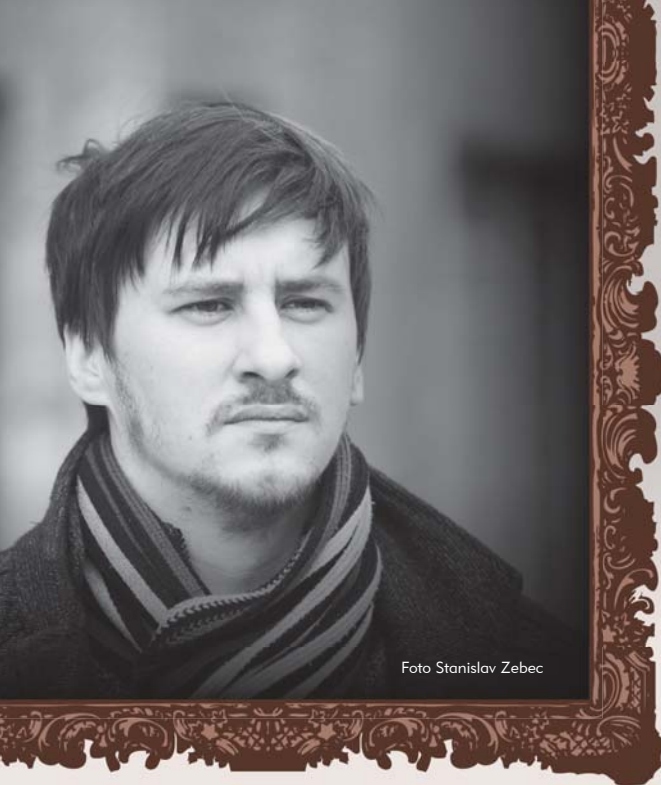
igralka

Vesna Vončina je rojena v Celju, kjer je obiskovala osnovno šolo in gimnazijo. Po opravljeni maturi se je vpisala na FDV v Ljubljani, vendar je študij politologije pozneje opustila in se leta 2003 vpisala na AGRFT (smer dramska igra in umetniška beseda, mentorji Kristijan Muck, Branko Šturbej, Dušan Mlakar) in jo leta 2007 zaključila.

Je samozaposlena v kulturi in na svobodi!

Sodelovala je s Slovenskim mladinskim gledališčem Ljubljana, Mini Teatrom, SNG Drama Ljubljana, Prešernovim gledališčem Kranj, SNG Nova Gorica, gledališčem Škuc, Gledališčem Glej ...

Leta 2012 je prejela nagrado za najboljšo žensko vlogo, in sicer satir za vlogo Gospe iz Astrahana Marije Nablocke v predstavi *Life@anti* na 7. Slovenskem festivalu komornega gledališča SKUP'2012.

Jernej Čampelj

igralec

Jernej Čampelj se je rodil 25. 2. 1983 v Ljubljani. Leta 2012 je diplomiral na AGRFT v Ljubljani.

Sodeloval je z različnimi gledališči v Sloveniji (MGL, LGL, SNG Nova Gorica, PTL, Mini teater, ...) ter režiserji: Dušan Jovanovič, Sebastijan Horvat, Marko Čeh, Nikola Zavišič, Janez Pipan, Ivana Djilas, Primož Ekart, Gašper Tič, ... Med drugimi je leta 2010 sodeloval z Mestnim gledališčem Ptuj pri predstavi Oj, čudežni zaboj v režiji Petra Srpčiča in pred kratkim v predstavi režiserja Marka Čeha Ljubezenske in šaljive slike al fresco (2014).

Za svoje delo pri produkciji 3. letnika George Dandin je za naslovno vlogo v Beogradu prejel mednarodno študentsko nagrado (FIST 2010) za najboljšega igralca festivala po mnenju strokovne žirije in zlatolasko na AGRFT. Film "Trst je naš", v katerem je sodeloval, je bil nominiran za študentskega oskarja. Sodeloval je še v drugih slovenskih filmih, ki so potovali po festivalih po vsem svetu (Adria blues, Smehljaji, Angela Vode, ...) ter francoskem filmu Eyjafjallajökull.

Michael Kohlhaas je njegova dvajseta profesionalna predstava in tretja v Mestnem gledališču Ptuj.

Oskar Kranjc

igralec

Rojen 20. 10. 1987 v Mariboru. Osnovno šolo je obiskoval v Lovrencu na Pohorju. Šolanje je nadaljeval na Škofijski gimnaziji A. M. Slomška v Mariboru. Po končani maturi se je vpisal na fakulteto za kemijo in kemijsko tehnologijo v Mariboru. Leto dni kasneje se je vpisal na AGRFT, smer dramska igra, pod mentorstvom Kristijana Mucka in Braneta Šturbeja, kjer je lansko leto tudi uspešno diplomiral. Leta 2010 je sodeloval na svetovnem festivalu gledaliških šol v Peruju s predstavo E. Ionesco: Plešasta pevka v režiji Aleša Valiča in Braneta Šturbeja. Ptujskemu teatru se je prvič predstavil z vlogo Bartolomeja v otroški predstavi P. Maar: Oj, čudežni zaboj v režiji Petra Srpčiča. Po akademiji se je slovenski publiki predstavil v humoristični nanizanki Trdoglavci v produkciji podjetja Pro Plus. Leta 2012 se je predstavil z monokomedijo Pasta in basta, lansko sezono pa je igral v SLG Celje v predstavi J. M. Synge: Največji frajer zahodnega sveta v režiji Janeza Pipana.

Foto Boris Volgar

Simon Šerbinek

igralec in lektor

Simon Šerbinek se je rodil leta 1973 v Mariboru. Obiskoval je Prvo gimnazijo v Mariboru, smer klasično-humanistična. Po gimnaziji je zaključil študij dramske igre in umetniške besede na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Po diplomi na AGRFT mu je usoda namenila drugo vlogo, ne igralsko. Zaradi trajne poškodbe se je odločil za študij slovenskega jezika in književnosti ter 2011 diplomiral na Filozofski fakulteti v Mariboru. Zadnjih štirinajst let je preživel kot gledališki lektor. V tem času je sodeloval z večino režiserjev, ki v slovenskem prostoru krojijo usodo slovenske scenske umetnosti. V zadnjih letih se ponovno posveča dramski igri.

Gledališče:

1995 – spremljevalni program Borštnikovega srečanja; Milan Jesih: Erotrikon, produkcija AGRFT v režiji Jerneja Lorencija

1996 – spremljevalni program Borštnikovega srečanja; Sofokles: Antingona v režiji Jerneja Lorencija (Hajmon)

2012 – Guernica Continuum v režiji Maye Milenovic Workman, SNG Maribor (Teddy)

2012 – Peter Seligmann, Elsebeth Nielsen, Bo Larsen: Mahmud v režiji Petra Srpčiča, Mestno Gledališče Ptuj (Reza Roshan)

Film:

1995 – Ekspres, ekspres v režiji Igorja Šterka (epizodna vloga duhovnika)

1999 – Svobodna si, odloči se v režiji Mihe Mazzinija (Ranjenec 1)

2002 – Pesnikov portret z dvojnikom (film in nadaljevanka režiserja Francija Slaka o največjem slovenskem pesniku Francetu Prešernu); asistent lektorja Jožeta Faganela

2014 – Die wälder sind noch grün v režiji Marka Naberšnika (Hauptman)

Drugo:

2004/2008 – selektor festivala Monodrama Ptuj

2012 – selektor Festivala slovenskega komornega gledališča na Ptuj

2012 – režija avtorskega projekta Per aspera ad astra v Lutkovnem gledališču Maribor v okviru Evropske prestolnice kulture v Mariboru

Foto Stanislav Zebec

Peter Srpčič

prevajalec

Peter Srpčič se je z besedami srečal že v mladosti, ko je pisal in kasneje izdal med služenjem vojaškega roka zbirko pesmi. Kasneje se je po študiju ekonomije na EPF v Mariboru odpravil na AGRFT v Ljubljano, kjer je doštudiral na smeri za gledališko in radijsko režijo. Njegov prvi prevod je bilo besedilo Shirley Valentine Willyja Russella, ki sta ga z Alenko Tetičkovič postavila na oder Mestnega gledališča Ptuj spomladi leta 1998. Prevedel je še besedilo Gravža Roalda Dahla in Najstarejšo obrt Paule Vogel. Tudi tokrat sodeluje kot prevajalec pri predstavi Michael Kohlhaas. Kot režiser je postavil mnoge predstave po različnih slovenskih gledališčih, večkrat pa smo ga tudi videli na odru kot igralca, interpreta poezije in plesalca. Od 1. aprila 2009 vodi Mestno gledališče Ptuj kot direktor.

Foto Morteza Jafari

Mateja Benedetti

kostumografinja

Mateja Benedetti je kostumografinja za operne in gledališke predstave. Diplomirala je iz oblikovanja tekstilij in oblačil v Ljubljani in se izpopolnila na Nizozemskem. Od leta 2008 predava na Fakulteti za dizajn v Trzinu, kjer je tudi izredna profesorica. Svoje izvirne kostumografije je predstavila v Italiji v operni hiši Teatro Massimo in v Teatro di San Carlo, v Nemčiji v Staatstheater Cottbus, v narodnih gledališčih v Srbiji, Makedoniji in Črni gori ter v gledališčih na Hrvaškem, Nizozemskem itd. Kot kostumografinja je sodelovala tudi s številnimi slovenskimi gledališči in režiserji ter koreografi.

Med drugim je ustanoviteljica in oblikovalka visokokakovostne ekološke blagovne znamke Terra Urbana s »showroomom« v Milanu.

Z Mestnim gledališčem Ptuj sodeluje prvič.

Sonja Lončar, Andrija Pavlović

skladatelj

Pianista Sonja Lončar in Andrija Pavlović skupaj nastopata kot LP Duo od leta 2004 in sta eden od najbolj uspešnih ansamblov v Srbiji. Po končanem osnovnem in postdiplomskega študiju na FMU v Beogradu sta zaključila specializacijo in opravila koncertni izpit z odličnimi ocenami na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Rostocku (Nemčija). Kot solista in člana klavirskega dueta sta do sedaj osvojila več kot 30 nagrad na mednarodnih tekmovanjih. Sta dobitnika prve in posebne nagrade na 11. Mednarodnem tekmovanju sodobne komorne glasbe v Krakovu (Poljska) 2007. Hkrati sta skupaj prejela tri nagrade na mednarodnem tekmovanju v Rimu (Italija). Potem ko sta morala čez celo vrsto kvalifikacij, v katerih je sodelovalo več kot sto duetov iz vsega sveta, sta se kot edinstveni duet v zgodovini Balkana uvrstila med osem najboljših svetovnih duetov in nastopila v finalu največjega svetovnega tekmovanja v Miamiju (Florida), kjer sta nato leta 2008 odigrala pet koncertov v dvorani „Clarke Recital Hall“. V letu 2009 sta prejela nagrado mesta Beograd in letno nagrado Združenja glasbenih umetnikov Srbije (UMUS) za najboljša mlada umetnika. V juniju 2010 sta dobila nagrado „Bryno Frey Stiftung“, Landesakademie Ochsenhausen v pokrajini Baden-Virtenberg v Nemčiji. Sonja in Andrija spadata med redke tuje državljane, ki so bili deležni te prestižne nagrade. Leta 2011 sta nato prejela še nagrado „za največji individualni dosežek“ na Mednarodnem tekmovanju klavirskih duetov v Bialystoku na Poljskem. Do sedaj sta večkrat nastopala v Srbiji, na Nizozemskem, v Danski, Švici, Finski, Nemčiji, Sloveniji, na Hrvaškem, v Makedoniji, San Marinu, na Poljskem, v Italiji, Madžarski, Bosni in Hercegovini, Združenih državah Amerike (Florida) in na festivalih BELEF, BEMUS, Noč muzejev v Budimpešti, mednarodnih tribunah skladateljev, Glasbenem bienalu v Zagrebu, Minimal Art festivalu na Nizozemskem, Today's Art Festival Hag (Nizozemska), na Sarajevski zimi, na Dnevih makedonske glasbe ... Bila sta izvajalca na humanitarnem koncertu za UNICEF v Nemčiji. Sodelovala sta z Beograjsko filharmonijo, Simfoničnim orkestrom Radia in televizije Srbije, z Žebeljan orkestrom in BGO „Dušan Skovran“. Konec leta 2009 je na Hrvaškem izšla zgoščenka v produkciji Hrvaškega društva skladateljev Zagreb in Jugokonzertov Beograd, na katerem sta LP Duo izvajala in snemala kompozicijo „Dernek“ Iva Josipovića. Do sedaj sta premierno izvedla več kot 30 del domačih in tujih skladateljev sodobne glasbe.

Foto Nikola Vukašinić

Marko Obrenović

videoart/animacija

Marko Obrenović se je rodil v Užicu (Srbija), kjer je končal srednjo Umetniško šolo Užice, smer za grafično oblikovanje. Trenutno živi v Novem Sadu, kjer zaključuje študij na Akademiji umetnosti, smer animacija in vizualni efekti. Največ se ukvarja z animacijo, vendar je umetniško raziskoval tudi na drugih področjih. Raziskoval je možnosti videa, ilustracije, gledališča in filma nasploh. Hkrati je v sklopu zamisli umetnika deloval v industriji računalniških iger. Med samim študijem je sodeloval v raznih študentskih projektih ter tako ustvaril nekaj avtorskih animiranih filmov. Sodeloval je na festivalu animiranega filma "Balkanima" v Beogradu in filmskem festivalu v Hercegovnem, in sicer v okviru študentskega selekcioniranja.

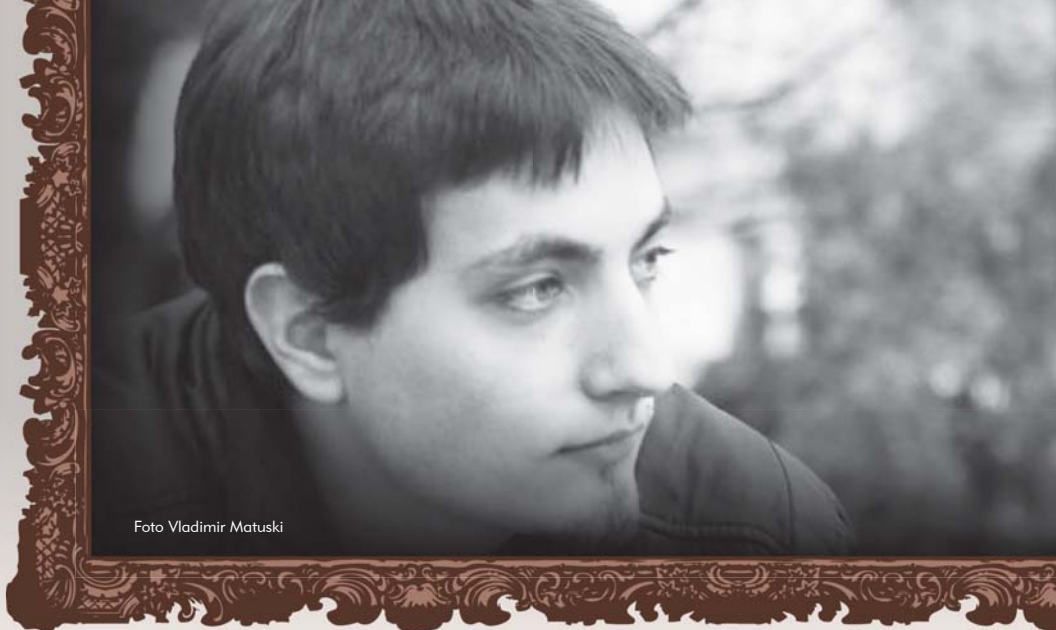

Foto Vladimir Matuski

Darko Subotin

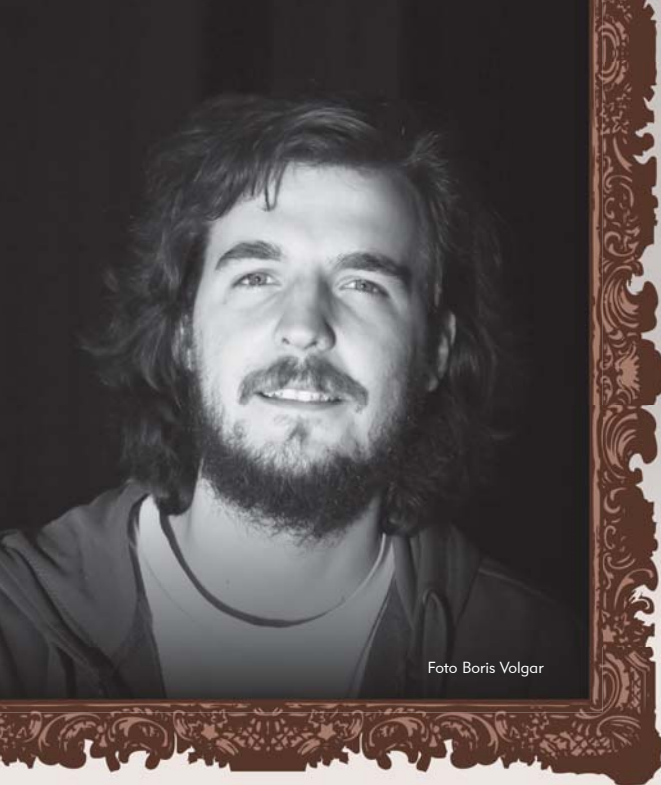
videoart/animacija

Darko Subotin se je rodil 9. oktobra leta 1990 v Subotici. Po končani srednji šoli Gimnazije "Svetozar Markovič" se je vpisal na Akademijo umetnosti v Novem Sadu. Trenutno obiskuje četrti letnik študija, smer animacija in vizualni efekti.

Že od osnovne šole dalje ga veseli animacija in risanje. Odkar se spominja otroštva, je bil vizualni tip človeka, zato je zmeraj zelo rad opazoval svet okoli sebe z drugačnimi očmi. Imel je dober občutek za najmanjše podrobnosti in malenkosti, kar je poskušal narisati in zabeležiti. Ljubezen do risanja ga je privedla do sveta animacije. Animacijo je tako v svoji radovednosti pričel raziskovati samostojno, kar pa ni prenehal vse od srednje šole dalje. V tem smislu se je posvetil raziskovanju tridimenzionalne animacije. Ob tem so ga navdušile različne možnosti udejanjanja in način, kako se spajata znanost in umetnost na skupnem področju. Strast za animacijo, želja po poglobljanju znanja in raziskovalni duh so ga pripeljali na Akademijo umetnosti. Na akademiji se je prav tako posvetil animaciji in vizualnim efektom. V sklopu akademijskega študija je uspel ustvariti nekaj kratkih avtorskih filmov.

Sodeloval je na festivalu »Balkanima« leta 2011 s kratkim filmom "Herbert", leta 2013 pa je oblikoval vizualne efekte na kratkem filmu "The Tale of the Wall Habitants" z režiserjem Andrejem Boko. Film je bil prikazan na številnih festivalih in je osvojil 15 nagrad, med katerimi je bila tudi nagrada za najboljše vizualne efekte v okviru festivala Srbskega filma fantastike leta 2013. Film je bil prikazan tudi na festivalih v Sloveniji, kjer je prav tako prejel nekaj nagrad ("Grossman Film & Wine Festival", Ljutomer, Slovenija – *Melies D'Argent award*, "Ljubljana International Film Festival", Ljubljana, Slovenija). S pojavom novih tehnoloških možnosti se je Darko Subotin pričel ukvarjati tudi z ustvarjanjem v gledališču, saj je mnenja, da lahko animacija v veliki meri teatru omogoča in razširi celosten vtis, ki ga gledalec podoživi. Animacija lahko doda nek nov, moderen način igranja znotraj gledališča in omogoči režiserju, da s pomočjo animacijskega predstavljanja zgodbe prenese globlja čustva na gledalce.

Boris Sekulić

oblikovalec mask

Boris Sekulić se je rodil leta 1989 v Osijeku, kjer je končal srednjo Šolo uporabnih umetnosti in oblikovanja leta 2014. Študij je nadaljeval v tej smeri in diplomiral na Akademiji uporabnih umetnosti v Reki, in sicer smer kiparstvo in scenografija. Boris Sekulić je ustvarjalen na različnih področjih vizualnih umetnosti. Za svoje delo je bil večkrat nagrajen. Prav tako je bil avtor na več skupnih in nekaj samostojnih razstavah tako v svoji državi kot tudi v tujini. Trenutno živi v Zagrebu.

Bolomki iz teksta

UPRAVNIK: Potni list!

KOHLHAAS: Potni list?

UPRAVNIK: Ja, potni list.

KOHLHAAS: Oprostite, ampak jaz, kolikor vem, nimam potnega lista.
Mi lahko, prosim, pojasnite, kaj za boga je to ena stvar.
Morda pa ga po kakem naključju celo imam.

UPRAVNIK: Brez deželnegosposke dovolilnice ne sme nihče prečkati
meje.

KOHLHAAS: Jaz sem že sedemnajstkrat prečkal to mejo in nisem imel
takšne deželnegosposke dovolilnice!

UPRAVNIK: Deželnegosposko dovolilnico, črno na belem.

KOHLHAAS: To je protizakonito izsiljevanje potnikov. O tem bi se rad
pogovoril z junkerjem von Tronkom.

UPRAVNIK: (*mrmra sam zase*) Tem prepotentnim trgovcem bi vsem
morali puščati kri ...

Tronkenburg. Zapornica je spuščena. Stražar in Upravnik. Mirno je in tiho.

KOHLHAAS: Takole, prinesel sem potrdilo, ki vas bo zanimalo.

Preda Upravniku potrdilo. Upravnik bere.

KOHLHAAS: Zdaj hočem svoja konja nazaj!

UPRAVNIK: Potem ju vzemi in odpelji.

KOHLHAAS: Kje sta?

UPRAVNIK: Za gradom. Ampak, samo toliko, da veš, tvojega hlapca, ki si ga pustil tukaj, smo premlatili in nagnali, ker se je neprimerno obnašal.

KOHLHAAS: Pretepli ste ga in nagnali? Kaj pa je naredil? In kdo je potem skrbel za konja?

UPRAVNIK: O tem nič ne vem. To ni bil več moj problem.

HERSE (pripovedovalec): Kohlhaas je komaj čakal, da pride domov na svoje posestvo in sliši, kaj mu bom povedal v zvezi s temi dogodki, ki so se zgodili v Tronkenburgu. To se mu je zdelo pametno in pravično. Kljub žaljivkam, ki jih je moral pretrpeti, je bil celo pripravljen, da preboli izgubo konj kot pravično posledico, če sem resnično ravnal narobe, kot je trdil upravnik. A ni se mogel znebiti občutka, da je vse skupaj samo podla spletko grajskega upravnika in Wenzla.

KOHLHAAS: Ampak kakšen je bil povod? S kakšnim povodom so te nagnali? Nekakšen povod so vendar morali imeti.

HERSE: O, seveda. Imeli so ga. Pa še kako pravičnega. Dva dni po tistem, odkar sem odšel v svinjak, sem vzel konja, ki sta se mi noter vendar vsa posvinjala, in mislil odjezditi z njima do korita z vodo, da bi ju malo opral. In ravno ko grem mimo grajskih vrat, zaslišim, kako so se za menoj zapodili upravnik in njegovi hlapci s psi, krampi in vilami. Zraven pa so rjovel:

UPRAVNIK: »Držite ga, barabo, držite ga ušivca!«

HERSE: Stražar pri vratih mi zastavi pot, in ko vprašam zbesnelo drhal, kaj hoče, se mi upravnik zadere:

UPRAVNIK: »Ti že pokažem, kaj hočemo, lopov! Kam si hotel s konjema?«

HERSE: ... zgrabi vranca za povodec, me pograbi za prsi in pravim: »Kam sem hotel? K vodi, da bi malo opral vranca. Ali mislite, da sem hotel pobegniti?« -

UPRAVNIK: »Tako, da bi ju malo opral? Ti že pokažem, cigan, plavati po veliki cesti na Kohlhaasenbrück!«

HERSE: Nakar sta me upravnik in hlapec z zahrbtnim zverinskim prijemom treščila s konja, da sem se dolg in širok stegnul po blatu. »Hudič! Preklet!« zakričim, »saj imam konjsko opravo, plahte in culo svojega perila v svinjaku!« Ampak upravnik in hlapci so že padli po meni z brcami, biči, krampi in vilami, da sem na pol mrtev omahnil za grajska vrata. Upravnik je medtem odgnal konja. In ko sem dejal: »Koparski psi! Kam mi ženete konja?« se zadere upravnik:

UPRAVNIK: »Ven iz dvorišča!«

HERSE: ... potem pa:

UPRAVNIK: Daj ga, Rex, daj ga Špik, daj ga, Wulf!«

LIZBETHA: Michael, ne kriči več, prosim te. Otroke je strah.

KOHLHAAS: Kako ne bi kričal, ko pa so mi poslali takšen odgovor. Mestni glavar, ki se je ustil, da mi bo pomagal, zdaj zvija rep med noge in mi svetuje, naj odneham, ter se opravičuje in pravi, češ da mu je žal!!! Pravi, naj vzamem konja in naj bom lepo tiho!!! Naj dvignem roke od vsega! Predstavljaš si zdaj to! Neverjetno!

LIZBETHA: »Po poročilu dresdenskega sodišča je Michael Kohlhaas prepirljivec, ki brez razloga dela zdrahe in prepir. Junker Wenzel von Tronka mu nikakor ne zadržuje konj in Kohlhaas ju lahko svobodno vzame ali pa sporoči junckerju, kam naj mu ju dostavi; vsekakor pa naj konjar ne nadleguje državne pisarne s tem tečnim sitnarjenjem.«

Pride Sternbald s pismom.

KOHLHAAS: Kaj je?

STERNBALD: Pismo volilnega kneza. To, kar je vaša žena ...

KOHLHAAS: V Tronkenburg naj grem in vzamem konja! In naj se neham kujati, ker me bodo poslali v zapor. V zapor bi me poslali? Herse, ali bi odjahal z menoj na Tronkenburg po junkerja.

HERSE: Še danes, gospod!

KOHLHAAS: Sternbald!

STERNBALD: Ja, gospodar.

KOHLHAAS: Piši. »Pozivam vso državo, da naj nikar ne pomaga junkerju Wenzlu von Tronku, s katerim sem v pravični vojni in ukazujem, da se mi dotična oseba izroči, ker tisti, ki ga bo skrival, bo kaznovan kot sosterilec s smrtjo in požigom celotnega premoženja!
Podpisan Michael Kohlhaas.«

KOHLHAAS: Zdaj pa na konje!!!

Fotografije z baj

Foto Boris Voglar

Oskar Kranjc, Vesna Vončina, Nenad Nešo Tokalič, Jernej Čampelj,
Jure Ivanušič, Simon Šerbinek

Nenad Nešo Tokalić, Vesna Vončina

Oskar Kranjc, Vesna Vončina,
Jure Ivanušič

Jernej Čampelj, Vesna Vončina, Nenad Nešo Tokalič, Simon Šerbinek

Nenad Nešo Tokalić

Simon Šerbinek, Nenad Nešo Tokalić, Oskar Kranjc, Vesna Vončina, Jure Ivanušič, Jernej Čampelj

Delo Mestnega gledališča Ptuj omogočajo

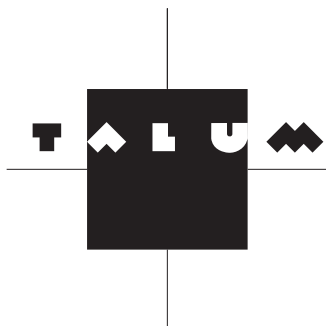
MESTNA OBČINA PTUJ

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

javne službe ptuj

Generalni pokrovitelj

Lahkota prihodnosti

Peter Srpčič, direktor
peter.srpcic@mgp.si

Ana Strelec Bombek, koordinatorka in organizatorka kulturnih prireditev
ana.strelec@mgp.si
organizacija@mgp.si

Petra Kurnik, pisarniška referentka
tajnistvo@mgp.si
info@mgp.si

Simon Puhar, lučni mojster in vodja tehnike
simon.puhar@mgp.si
tehnika@mgp.si

Andrej Cizerl Kodrič, odrski mojster
andrej.ck@mgp.si
tehnika@mgp.si

Irena Meško, scenska manipulantka
tehnika@mgp.si

Danijel Vogrinc, tonski mojster
danijel.vogrinc@mgp.si
tehnika@mgp.si

Mestno gledališče Ptuj-Ptuj City Theatre

Slovenski trg 13, 2250 Ptuj, Slovenija

Telefon **02 749 32 50**

(tajništvo in blagajna)

Telefaks **02 749 32 51**

Elektronska pošta **info@mgp.si**

www.mgp.si

Blagajna je odprta vsak delavnik od 9. do 13. ure (ob sredah do 17. ure) in uro pred predstavo. O morebitnih spremembah programa vas bomo obvestili v dnevnem časopisju, po elektronski pošti ali na spletni strani Mestnega gledališča Ptuj.

Za gledališče *Peter Srpčič*

Lektor *Simon Šerbinek*

Uredila *Ana Strelec Bombek*

Fotografije z vaj *Boris Voglar*

Tisk Tiskarna Ekart

Naklada 350 izvodov

Ptuj, junij 2014

Izdaja Mestno gledališče Ptuj